

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobce: **E SIDE PROPERTY LIMITED, organizační složka v ČR**, IČ: 27590623, se sídlem Praha 10, U Slavie 1540/2a, zastoupen Mgr. Václavem Slavičkem, advokátem se sídlem Kladno, Ctiborova 3091, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Praha 1, Mariánské náměstí 2/2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 2. 2013, č.j. S-MHMP 984201/2012/OST/Pt,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí odboru stavebního Úřadu městské části Praha 10 (dále jen „stavební úřad“), ze dne 11. 7. 2012, sp. zn. OST 053606/2012/Ga, č.j. P10-061640/2012, kterým stavební úřad uložil žalobci pokutu dle § 181 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2012 (dále jen „stavební zákon“) ve výši 200.000,- Kč za spáchání správního deliktu podle § 180 odst. 2 stavebního zákona, kterého se dopustil tím, že jako vlastník stavby fotbalového stadionu Slavie (dále též „stavba“) dne 7. 5. 2012 umožnil uskutečnění koncertu hudební skupiny Metallica, čímž neodstranil závadu zjištěnou během kontrolní prohlídky této stavby dne 7. 5. 2012, ve lhůtě stanovené ve výzvě stavebního úřadu ze dne 21. 3. 2012, sp.zn. OST 028176/2012/Pr, č.j. P 10-028180/2012, vydané podle § 134 odst. 2 stavebního zákona.

Žalobce v žalobě namítal, že kolaudační rozhodnutí stavby ze dne 5. 5. 2009, sp. zn. OST 141345/2008/Ra, č.j. P10-035594/2009, neobsahuje omezení užívání stavby ve vztahu k pořádání jakékoli hudební produkce. Poukázal na to, že rozhodnutí o zkušebním provozu

stavby ze dne 6. 5. 2008 obsahovalo mimo jiné i limity přípustné hlukové zátěže. V době zkušebního provozu se pak v prostorách stavby konaly koncerty skupiny Metallica (dne 3. 6. 2008) a skupiny Iron Maiden (dne 8. 8. 2008), přičemž pokud by konání zmíněných koncertů porušilo podmínky zkušebního provozu, k vydání kolaudačního rozhodnutí by nedošlo. Zdůraznil, že kolaudační rozhodnutí žádné limity hlukové zátěže neobsahuje. Dovodil tak, že kolaudační rozhodnutí nevylučuje konání hudební produkce na stavbě.

Namítal, že výzva ke zjednání nápravy vydaná dle § 134 odst. 2 stavebního zákona slouží k zajištění nápravy nedostatků stavebního charakteru, které lze napravit. Přičemž výzva ze dne 21. 3. 2012 směřovala proti způsobu užívání stavby a byla vydána před uskutečněním kontrolní prohlídky stavby dne 7. 5. 2012, tedy před faktickým zjištěním údajné závady, tudíž žalobce neměl co napravovat. Nesouhlasil ani se způsobem formulace lhůty ve výzvě, která byla stanovena „ode dne doručení výzvy po dobu platnosti kolaudačního rozhodnutí“, neboť s ohledem na platnost kolaudačního rozhodnutí, nemohla lhůta ke zjednání nápravy doposud uplynout.

Nesouhlasil ani s tím, že během koncertu nebylo dostatečně zajištěno parkování. Poukázal na to, že využití ploch podél východní, jihovýchodní a jižní strany stavby nebylo kolaudačním rozhodnutím řešeno, tudíž není zřejmé, z jakého důvodu stavební úřad zařadil do žalobou napadeného rozhodnutí záznam Úřadu městské části Praha 10, odboru životního prostředí, dopravy a rozvoje. Poukázal na studii dopravní dostupnosti, kterou nechal zpracovat a z níž vyplývá opak.

Namítal rovněž nedostatek své pasivní legitimace ve správním řízení, neboť hudební koncert skupiny Metallica dne 7. 5. 2012 pořádala společnost LIVE NATION CZECH REPUBLIC s.r.o. (dále jen „LIVE NATION“), která měla s žalobcem uzavřenou nájemní smlouvu a byla s veškerými podmínkami provozování stavby obeznámena. Za případný správní delikt tak odpovídá tento nájemce, který svou činností porušil kolaudační rozhodnutí, nikoli žalobce jako pronajímatel, a to v souladu s rozhodnutím Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 11. 1997, sp. zn. 30 Ca 219/95.

Závěrem žalobce shrnul, že jak žalobou napadené rozhodnutí, tak rozhodnutí stavebního úřadu jsou věcně nesprávná, jelikož ke správnímu deliktu nedošlo, neboť nebyly porušeny podmínky užívání stavby stanovené v kolaudačním rozhodnutí a účastníkem správního řízení měl být nájemce stavby, nikoli žalobce.

Žalobce navrhl soudu, aby žalobou napadené rozhodnutí i rozhodnutí stavebního úřadu zrušil.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě odmítl žalobní námitky a odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

Poukázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 6. 1. 2011, č.j. 11 A 49/2010-67, v němž se již soud zabýval kolaudačním rozhodnutím stavby, byť ve vztahu k jiné hudební produkci. Přestože Městský soud v Praze zrušil žalobou napadené správní rozhodnutí, stalo se tak pouze v důsledku procesního pochybení správních orgánů ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“). Městský soud v Praze však potvrdil právní názor žalovaného, že dle kolaudačního rozhodnutí jsou na stavbě vyloučeny hudební produkce, při nichž může docházet ke zvýšení hlukové zátěže obyvatel v lokalitě.

V nyní posuzovaném případě dne 7. 5. 2012 proběhl koncert heavy metalové skupiny Metallica, což bezesporu hlukovou zátěž v okolí stavby nepochybně zvýšilo. Otázku obsazenosti fotbalového stadionu pak považoval žalovaný za podružnou. Přesto konstatoval, že povolená kapacita stadionu (19 370 osob) byla s největší pravděpodobností překročena, když z údajů ze serveru www.lidovky.cz zjistil, že na koncert bylo v prodeji 30 000 lístků.

Odkaz žalobce na rozhodnutí o zkušebním provozu považoval za irelevantní, neboť předmětem správního řízení bylo užívání stavby v rozporu s kolaudačním rozhodnutím.

K výzvě ke zjednání nápravy ze dne 21. 3. 2012 uvedl, že žalobce jako vlastník stavby si musel být vědom, že konání hudebních produkcí je ze způsobu užívání stavby vyloučeno, nicméně naplánoval na den 7. 5. 2012 koncert skupiny Metallica. Již s předstihem tak bylo zřejmé, že vlastník stavby tímto hodlá užívat stavbu v rozporu s kolaudačním rozhodnutím, tudíž se jednalo o (právní) závadu stavby, a proto byla vydána výzva ke zjednání nápravy.

Postup stavebního úřadu spočívající ve vydání výzvy a v následném konání kontrolní prohlídky považoval žalovaný za správný, v této souvislosti znovu odkázal na rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 6. 1. 2011, č.j. 11 A 49/2010-67.

K formulaci lhůty plnění ve výzvě uvedl, že přestože stanovená lhůta dosud běží, neboť kolaudační rozhodnutí je platné, je zřejmé, že výzvě nebylo vyhověno a náprava nebyla zjednána, když dne 7. 5. 2012 proběhl koncert skupiny Metallica.

S poukazem na podmínku č. 4 kolaudačního rozhodnutí, dle které musí žalobce při návštěvnosti nad 12 900 diváků minimálně 2 hodiny před zahájením akce zajistit otevření a využití příležitostného parkování, tj. 65 stání na tréninkovém hřišti a 336 stání na tréninkovém hřišti s umělým povrchem, konstatoval, že žalobce nedostatečně zabezpečil během koncertu parkování. Uvedl, že o konání koncertu byl vyrozuměn i odbor životního prostředí, dopravy a rozvoje, který provedl dne 7. 5. 2012 v 16:30 hodin kontrolu využití parkovacích ploch stadionu, o provedené kontrole sepsal záznam, který založil do spisu stavebního úřadu. Z předmětného záznamu vyplývá, že došlo k porušení podmínky č. 4 kolaudačního rozhodnutí.

K námitce nedostatku pasivní legitimace žalobce ve správním řízení vysvětlil, že správního deliktu dle § 180 odst. 2 stavebního zákona se může dopustit pouze stavebník nebo vlastník stavby. Vzhledem k tomu, že vlastníkem a stavebníkem stavby - fotbalového stadionu je žalobce, tak byl v daném správním řízení pasivně legitimován žalobce.

Žalovaný navrhl soudu, aby žalobu pro nedůvodnost zamítl.

Na ústním jednání právní zástupce žalobce setrval na svém procesním stanovisku. Zdůraznil, že v dané věci nebyla naplněna materiální stránka deliktu. S poukazem na stanovisko ombudsmanky č. 4953 2010/TM ze dne 29. 3. 2012 konstatoval, že se v dané věci jedná o ojedinělou situaci, a proto je žalobou napadené rozhodnutí žalovaného nesprávné.

Žalovaný na ústním jednání rovněž setrval na svém procesním stanovisku a odkázal na množství rozsudků Městského soudu v Praze a Nejvyššího správního soudu, v nichž se soudy opakovaně zabývaly porušením kolaudačního rozhodnutí žalobce zcela shodným jednáním, tj. konáním koncertů na stavbě.

Soud k důkazu přečetl žalobcem navrhované rozhodnutí o zkušebním provozu ze dne 6. 5. 2008 č.j. P 10-057643/2008, v němž stavební úřad rozhodl, že kolaudační souhlas na stavbu lze vydat jen po provedení zkušebního provozu a stanovil podmínky pro zkušební provoz. Podmínkami 1. a 3. bylo stanoveno, že zkušební provoz bude povolen na dobu 1 roku ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a že stavba bude sloužit sportovním a doprovodným akcím výlučně v době od 6:00 do 22:00 hod. Ostatní žalobcem navržené důkazy soud neprováděl, neboť se jednalo o listiny, které byly součástí správního spisu.

Ze správního spisu soud zjistil následující pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti:

Dne 5. 5. 2009 vydal stavební úřad kolaudační rozhodnutí sp. zn. OST 141345/2008/Ra, č.j. P10-035594/2009, kterým bylo žalobci povoleno užívání stavby „Fotbalový stadion Slavie“ v k.ú. Vršovice, Praha 10 za podmínek uvedených v tomto rozhodnutí. Na straně 2 kolaudačního rozhodnutí se uvádí, že *„stavba obsahuje vlastní stadion s doprovodnými funkcemi nezbytnými pro pořádání sportovních akcí určených pro sport a doprovodné akce spojené s pořádáním těchto sportovních událostí s vyloučením hudebních a jiných produkcí jimiž může docházet ke zvýšení hlukové zátěže obyvatel v lokalitě, s maximální kapacitou 19 370 diváků, s denním provozem od 6:00 do 22:00 hodin“*, a na str. 3 kolaudačního rozhodnutí je uvedeno, že *„v případě návštěvnosti stavby vlastního stadionu s kapacitou nad 12 900 diváků musí být zajištěno navrhovatelem otevření a možnost využití příležitostného parkingu, tj. 65 stání pro osobní automobily na tréninkovém hřišti a 336 stání pro osobní automobily na tréninkovém hřišti s umělým povrchem. V případě konání akce na stadionu s kapacitou nad 12 900 diváků bude min. 2 hodiny před zahájením akcí prostor příležitostného parkingu připraven s vyznačením sektorů pro příslušný počet parkování tak, aby návštěvníci mohli tento prostor využívat k určenému účelu.“*.

Z výzvy stavebního úřadu ze dne 21. 3. 2012 ke zjednání nápravy vyplývá, že stavební úřad z veřejně přístupných zdrojů zjistil, že dne 7. 5. 2012 od 17:00 hodin se bude na stavbě fotbalového stadionu Slavie konat koncert skupiny Metallica. Koncert hudební skupiny není akcí sportovní ani doprovodnou akcí spojenou s pořádáním sportovní události a jedná se o akci, jejíž pořádání bylo kolaudačním rozhodnutím sp. zn. OST 141345/2008/Ra, č.j. P10-035594/2009, vyloučeno, tj. jedná se o hudební produkci, kterou může docházet ke zvýšení hlukové zátěže obyvatel v lokalitě. Stavební úřad proto vyzval žalobce dle § 134 odst. 2 stavebního zákona ke zjednání nápravy, a to užívání uvedené stavby k účelu a v rozsahu určenými v kolaudačním rozhodnutí ze dne 5. 5. 2009, tj. mimo jiné i k nepořádání koncertu hudební skupiny Metallica dne 7. 5. 2012 na předmětné stavbě, a to ve lhůtě ode dne doručení výzvy a dále po celou dobu platnosti kolaudačního rozhodnutí.

Z Protokolu ze dne 7. 5. 2012, č.j. P10-049069/2012 vyplývá, že v tento den proběhla kontrola, zda je stavba užívána jen k povolenému účelu a zda je plněna výzva ze dne 21. 3. 2012. Přičemž při kontrole bylo zjištěno, že na stavbě probíhá hudební koncert skupiny Metallica.

Ze záznamů z kontroly dodržování zákona č. 13/1997 na obvodu Prahy 10 vyhotoveného Úřadem městské části Praha 10, Odbor životního prostředí, dopravy a rozvoje vyplývá, že dne 7. 5. 2012 v 16:30 byla v souvislosti s pořádáním koncertu skupiny Metallica na stavbě provedena kontrola využití parkovacích ploch. Kontrolou bylo zjištěno, že návštěvníkům nebylo umožněno využití parkovacích ploch na tréninkových hřištích a

příjezdových komunikacích k nim, z velké části nebyla využita ani plocha podél východní strany stavby, obdobně plocha podél jihovýchodní a jižní strany stavby.

Rozhodnutím stavebního úřadu o správním deliktu ze dne 11. 7. 2012, sp. zn. OST 053606/2012/Ga, č.j. P10-061640/2012 byla žalobci uložena pokuta podle ustanovení § 181 písm. a) stavebního zákona ve výši 200.000,- Kč s tím, že žalobce na výzvu ke zjednání nápravy nereagoval, nápravu nezjednal, čímž se žalobce jako stavebník a vlastník stavby v jedné osobě dopustil podle ustanovení § 180 odst. 2 stavebního zákona správního deliktu, neboť neodstranil závadu zjištěnou při kontrolní prohlídce stavby ve lhůtě stanovené ve výzvě stavebního úřadu.

O odvolání žalobce ze dne 25. 7. 2012, v němž argumentoval obdobně jako v žalobě, rozhodl žalovaný tak, že je zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný ztotožnil s právním posouzením věci stavebním úřadem. Žalovaný přihlédl k tomu, že žalobce na stavbě opakovaně uskutečňuje koncerty, přestože je za většinu z nich stavebním úřadem sankcionován a předtím vždy na své protiprávní jednání upozorňován. K právnímu posouzení kolaudačního rozhodnutí odkázal na rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 6. 1. 2011, č.j. 11 A 49/2010-67. Zdůraznil, že z kolaudačním rozhodnutím určeného užívání stavby jsou vyloučeny hudební produkce, při nichž může dojít ke zvýšení hlukové zátěže obyvatel v dané lokalitě, a považoval za nepochybné, že koncert heavy metalové skupiny je hudební produkcí, která hlukovou zátěž v okolí zvýší. O tom, že byla s největší pravděpodobností překročena i povolená kapacita 19 370 diváků, svědčí více než 30 000 prodaných lístků. Konstatoval, že postup stavebního úřadu před zahájením řízení, zejména vydání výzvy, byl správný, jelikož stavba byla užívána v rozporu s kolaudačním rozhodnutím. Stavební úřad se na základě veřejně přístupných zdrojů dozvěděl, že žalobce hodlá stavbu dne 7. 5. 2012 užívat nepovoleným způsobem, proto dospěl k závěru, že stavba vykazuje vadu a vydal výzvu ke zjednání nápravy. Stavební úřad správně aplikoval stavební zákon účinný do 31. 12. 2012, neboť v části upravující správní delikty právnických či podnikajících fyzických osob neobsahoval stavební zákon přímo skutkovou podstatu vystihující předmětné deliktní jednání žalobce, tzn. skutkovou podstatu spočívající v užívání stavby v rozporu s kolaudačním rozhodnutím. Stavební zákon účinný od 1. 1. 2013 již v § 180 odst. 1 písm. k) tuto skutkovou podstatu obsahuje. Vzhledem k tomu, že dle nové právní úpravy se za tento správní delikt uloží pokuta do 500.000,- Kč (§ 180 odst. 3 písm. c) stavebního zákona účinného od 1. 1. 2013), tedy pokuta vyšší než za správní delikt dle § 180 odst. 2 stavebního zákona účinného do 31. 12. 2012 (kdy pokuta dle § 181 písm. a) stavebního zákona účinného do 31. 12. 2012 se uloží do 200 000,- Kč), žalovaný v souladu s přechodným ustanovením, konkrétně s čl. II. odst. 1 písm. b), dokončil dané řízení o správním deliktu dle dosavadních právních předpisů, tzn. dle stavebního zákona účinného do 31. 12. 2012. S výší uložené pokuty v maximální zákonem stanovené výši se žalovaný ztotožnil se stavebním úřadem, neboť shodně přihlédl k opakovanému porušení stavebního zákona žalobcem, tudíž dosavadní sankce neměly na žalobce žádný výchovný účinek.

Soudem zjištěný skutkový stav nebyl mezi účastníky sporným.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“).

Žaloba není důvodná.

Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle § 134 odst. 2 stavebního zákona zjistí-li stavební úřad při kontrolní prohlídce stavby závalu nebo vyžaduje-li to přesnost a úplnost zjištění podle § 133 odst. 2, vyzve podle povahy věci stavebníka, osobu, která zabezpečuje odborné vedení provádění stavby a má pro tuto činnost oprávnění podle zvláštního právního předpisu (dále jen "stavbyvedoucí") nebo osobu vykonávající stavební dozor anebo vlastníka stavby, aby ve stanovené lhůtě zjednali nápravu. Stavební úřad může tyto osoby rovněž vyzvat, aby předložily potřebné doklady, například certifikáty o vhodnosti použitých stavebních výrobků.

Podle § 180 odst. 2 stavebního zákona právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako stavebník anebo vlastník stavby dopustí správního deliktu tím, že neodstraní závalu zjištěnou při kontrolní prohlídce stavby ve lhůtě stanovené ve výzvě stavebního úřadu podle § 134 odst. 2.

Podle § 181 písm. a) stavebního zákona za správní delikt podle § 180 se uloží pokuta do 200 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), b), c), d) a e), odstavce 3 písm. a), b) a c), odstavců 2 a 4 a odstavce 5 písm. b).

Soud poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2015, č.j. 8 As 126/2014-36, v němž se Nejvyšší správní soud zabýval obdobnou problematikou, když řešil spor mezi shodnými účastníky, jehož předmětem bylo uskutečnění hudební produkce na totožné stavbě a uvedl následující: „... na posuzovanou věc dopadá právní úprava stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2010. Žalobce zcela správně poukázal na skutečnost, že správní delikt užívání stavby v rozporu s kolaudačním rozhodnutím byl do stavebního zákona včleněn až novelou provedenou zákonem č. 350/2012 Sb., nicméně Nejvyšší správní soud nesdílí názor, že by teprve zavedení správního deliktu „užívání stavby v rozporu s kolaudačním rozhodnutím“ umožnilo postihnout vlastníka stavby za jednání v rozporu s kolaudačním rozhodnutím.“ Tedy již za účinnosti stavebního zákona ve znění do 31. 12. 2012 bylo možno vlastníka stavby postihnout za jednání v rozporu s kolaudačním rozhodnutím.

Zásadní žalobní námitkou bylo nesprávné právní posouzení kolaudačního rozhodnutí správními orgány, když žalobce byl přesvědčen, že neobsahuje žádnou podmínku spočívající v omezení užívání stavby ve vztahu k pořádání jakékoli hudební produkce. Soud nejprve konstatuje, že kolaudačním rozhodnutím ze dne 5. 5. 2009 stavební úřad zcela jednoznačně povolil užívání stavby - Fotbalového stadionu Slavie, k. ú. Vršovice s konkrétním vymezením obsaženým na str. 2, první odstavec tak, že „stavba obsahuje vlastní stadion s doprovodnými funkcemi nezbytnými pro pořádání sportovních akcí určených pro sport a doprovodné akce spojené s pořádáním těchto sportovních událostí s vyloučením hudebních a jiných produkcí, jimiž může docházet ke zvýšení hlukové zátěže obyvatel v lokalitě, s maximální kapacitou 19 370 diváků, s denním provozem od 6:00 do 22:00 hodin.“.

Soud rovněž poukazuje na rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 27. 2. 2014, č.j. 11 A 136/2012 týkající se obdobné věci a především totožného kolaudačního rozhodnutí, v němž zdejší soud uvedl, že „byť formulace kolaudačního rozhodnutí, vydaného dne 5. 5. 2009 stavebním úřadem není vzhledem k jejímu charakteru při popisu vlastní stavby zvolena příliš šťastným způsobem z hlediska požadavků, kladených na obsahové náležitosti výroku rozhodnutí správního úřadu, přesto z výroku kolaudačního rozhodnutí závěry, vyvozované v

podané žalobě žalobcem, vyvozovat bez dalšího nelze. Z výroku kolaudačního rozhodnutí totiž podle názoru soudu nepochybně vyplývá, že šlo o vydání rozhodnutí o povolení k užívání primárně sportovního stadionu, jehož účelem je pořádání sportovních akcí a případně doprovodných akcí, spojených s pořádáním sportovních akcí. Zároveň bylo v kolaudačním rozhodnutí stanoveno, že je vyloučeno, aby byly prováděny jakékoli veškeré (tedy bez ohledu na to, zda jde o doprovodné či nedoprovodné) akce, při nichž by počet diváků byl vyšší než stanovená kapacita 19 370 diváků a při nichž by mohlo docházet ke zvýšení hlukové zátěže obyvatel v lokalitě. Z uvedeného je podle názoru soudu zřejmé, že pořádání hudební produkce pod širým nebem, při níž může docházet ke zvýšení hlukové zátěže obyvatel v lokalitě a při níž počet účastníků akce přesáhne 19 370, je podle uvedeného kolaudačního rozhodnutí z užívání stavby „Fotbalový stadion Slavie“ v katastrálním území Vršovice v Praze 10 vyloučeno.“.

V návaznosti na výše uvedenou citaci rozhodnutí Městského soudu v Praze lze dodat, že ani v tomto případě nemá soud důvod odchytil se od uvedeného posouzení kolaudačního rozhodnutí, neboť předmětem posouzení je jednak totožné kolaudační rozhodnutí a rovněž tak soud i v tomto případě dospěl ke shodnému závěru, že i tímto způsobem je vymezení účelu posuzované stavby fotbalového stadionu určeno jednoznačně jako pořádání sportovních akcí určených pro sport, včetně negativního vymezení, jímž je vyloučení hudebních a jiných produkcí, jimiž může docházet ke zvýšení hlukové zátěže obyvatel v lokalitě. Tvzení žalobce, že kolaudační rozhodnutí neobsahuje omezení pořádání hudební produkce a ani omezení týkající se hluku z předmětné stavby, tak ve světle výše uvedeného nemůže obstát.

Taktéž námitku žalobce, že se před vydáním kolaudačního rozhodnutí, v době zkušebního provozu stavby, v prostorách stavby konaly dva koncerty, a přesto bylo vydáno kolaudační rozhodnutí neobsahující žádné omezující podmínky ve vztahu k provozování hudební produkce, neshledal soud důvodnou. Rozhodnutí o zkušebním provozu je ze své podstaty rozhodnutím dočasným, které slouží k ověření funkčnosti stavby a prověření vlastností stavby. Informace získané o stavbě na základě zkušebního provozu jsou pak vodítkem pro stavební úřad, který získané informace vyhodnotí a případně vydá kolaudační rozhodnutí, ve kterém stanoví podmínky užívání stavby. Zároveň stavební úřad při vydávání kolaudačního rozhodnutí není rozhodnutím o zkušebním provozu vázán, od něj se může odchytil právě pro výsledky zkušebního provozu dotčené stavby. Skutečnost, že se v době zkušebního provozu konaly hudební produkce, tak nemohla mít jakýkoli vliv na rozhodnutí správních orgánů o správním deliktu, jehož podstatou bylo neodstranění závady zjištěné při kontrolní prohlídce stavby spočívající v užívání stavby v rozporu s kolaudačním rozhodnutím. Přitom jak rozhodnutí o zkušebním provozu v podmínce č. 3, tak kolaudační rozhodnutí na straně 2 obsahují vymezení účelu stavby zcela jednoznačně i s omezujícími podmínkami ve vztahu k provozování hudební produkce na předmětné stavbě.

K námitkám žalobce týkajících se výzvy ke zjednání nápravy soud opět odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2015, č.j. 8 As 126/2014-36, v němž se Nejvyšší správní soud vyjádřil k možnostem stavebního úřadu kontrolovat užívání již dokončené stavby v souladu s povoleným účelem, když uvedl, že: „*Stavební úřad neměl v předmětném období jiný nástroj pro kontrolu užívání stavby k povolenému účelu než kontrolní prohlídku stavby. Pro kontrolu užívání stavby platí dovětek § 133 odst. 1 stavebního zákona „a v jiných případech, kdy je to pro plnění úkolů stavebního řádu potřebné“, neboť samotný § 133 odst. 1 stavebního zákona kontrolu užívání stavby výslovně nezmiňuje, ale předcházející § 132 stavebního zákona kontrolu užívání stavby zahrnuje mezi povinnosti stavebního úřadu.*

[34] Povinnost stavebního úřadu kontrolovat již dokončené (a zkolaudované) stavby konečně vyplývá i z § 133 odst. 2 písm. g) stavebního zákona – oprávnění stavebního úřadu v rámci kontrolní prohlídky zjišťovat řádné provádění údržby stavby.

[35] Výsledkem kontrolní prohlídky je zjištění, zda stavba, její provádění, údržba nebo bezpečnost při odstraňování atd. odpovídá § 132 odst. 3 stavebního zákona ve spojení s § 133 odst. 2 stavebního zákona. Pokud stavební úřad zjistí, že stavba, její provádění, údržba nebo bezpečnost při odstraňování atd. je v rozporu s uvedenými ustanoveními, tak stavba vykazuje „závadu“. Pojem „závada“ je v systematice § 132 až 134 stavebního zákona nutné vztáhnout na jakékoliv porušení povinností stavebníka, které narušuje veřejný zájem dle § 132 odst. 3 stavebního zákona a které je stavební úřad oprávněn kontrolovat podle § 133 odst. 2 stavebního zákona.

[36] Závadou ve smyslu § 134 odst. 2 stavebního zákona ve znění do 31. 12. 2012, které bylo účinné i v době spáchání přezkoumávaného správního deliktu, je i užívání stavby k jinému, než povolenému účelu, nebo jiným než stanoveným způsobem. Na uvedených ustanoveních nezměnila nic ani novela provedená zákonem č. 350/2012 Sb.

[37] V posuzované věci se jedná o stavbu pro shromažďování většího počtu osob a jako taková mohla být užívána v souladu s povoleným účelem pouze na základě kolaudačního souhlasu (§ 122 odst. 1 stavebního zákona), resp. na základě povolení k předčasnému užívání stavby (§ 132 odst. 1 stavebního zákona). Je tedy vyloučeno užívání stavby podle § 120 stavebního zákona. Pro realizaci oprávnění stavebního úřadu, které vyplývá z § 133 odst. 2 písm. f) stavebního zákona, bylo v návaznosti na to nutné, aby stavba byla jednak dokončena a dále zkolaudována, nebo bylo povoleno předčasné užívání stavby.

[38] Jestliže stavební úřad v posuzované věci zjistil při kontrolní prohlídce závadu, byl oprávněn vyzvat jak stavebníka, tak i vlastníka stavby, aby ve stanovené lhůtě zjednali nápravu. V opačném případě lze nesplnění výzvy sankcionovat jako správní delikt (180 odst. 2 stavebního zákona v příslušném znění).

[39] Nejvyšší správní soud dospěl, na rozdíl od městského soudu k závěru, že výzva ke zjednání nápravy podle § 134 odst. 2 stavebního zákona v případě zjištěné závady se může týkat posouzení užívání stavby v souladu s jejím povoleným účelem a stanoveným způsobem.

[40] V obecné rovině platí, že právní řád umožňoval v posuzované věci dospět k závěru o spáchání deliktu. “

Nejvyšší správní soud pak na základě výše uvedeného formuloval právní větu, která zní „Závadou ve smyslu § 134 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006 ve znění do 31. 12. 2012, který upravuje kontrolní prohlídku stavby, je i užívání stavby k jinému než povolenému účelu, nebo jiným než stanoveným způsobem.“. Nelze tedy přisvědčit žalobci, že smyslem výzvy ke zjednání nápravy je pouze odstranění nedostatku stavebního charakteru, jelikož stavební zákon vydání výzvy ke zjednání nápravy existenci nedostatku stavebního charakteru nepodmiňuje, nýbrž umožňuje kontrolu užívání již dokončené stavby k jinému než povolenému účelu, nebo jiným než stanoveným způsobem tak, jak tomu bylo v posuzovaném případě.

V dané věci nebylo mezi účastníky sporné, že dne 7. 5. 2012 proběhl na stavbě koncert hudební skupiny Metallica a zároveň kontrolní prohlídka stavby stavebním úřadem. Již ze žalobou napadených rozhodnutím vyplývá, že na stavbě dochází opakovaně k hudebním produkcím, za což je žalobce pokutován, proti čemuž se brání správními žalobami. Například ve věci rozhodované Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 8 As 126/2014 se jednalo o koncert zpěvačky Pink dne 20. 7. 2010, ve věcech vedených před Městským soudem v Praze pod sp. zn. 11 A 136/2012, sp. zn. 3 A 23/2014 se jednalo o koncert skupiny Depeche Mode

dne 25. 6. 2009, skupiny Metallica dne 3. 6. 2008 a o koncert skupiny Iron Maiden dne 8. 8. 2008. V nyní posuzované věci - koncertu hudební skupiny Metallica dne 7. 5. 2012 - se tak rozhodně nejednalo o nahodilou, jednorázovou a výjimečnou aktivitu.

K žalobcem vytýkané nesprávné posloupnosti výzvy ke zjednání nápravy a kontrolní prohlídce soud uvádí, že výzvě ke zjednání nápravy nemusí kontrolní prohlídka předcházet. V posuzované věci nebylo třeba takovou prohlídku konat, neboť smyslem a účelem výzvy stavebního úřadu bylo upozornit žalobce na to, že případným umožněním pořádání koncertu hudební skupiny se může vlastník stavby dopustit jednání, v němž stavební úřad může shledat jednání v rozporu s dotčeným kolaudačním rozhodnutím. V dané věci je třeba zohlednit, že žalobce, tj. vlastník stavby, ji opakovaně užíval pro pořádání hudebních produkcí, které byly v rozporu s kolaudačním rozhodnutím. Tudiť jakékoliv poskytnutí stavby k aktivitě, která mohla být opětovně v rozporu s kolaudačním rozhodnutím, plně opravňovalo stavební úřad, když dospěl na základě relevantních zjištění k závěru o možnosti porušení kolaudačního rozhodnutí, vyzvat žalobce ke zjednání nápravy. Výzvou ze dne 21. 3. 2012 byl žalobce jednoznačně informován, že uskutečněním hudebního koncertu může konat v rozporu s kolaudačním rozhodnutím (žalobce byl vyzván ke zjednání nápravy, a to užíváním uvedené stavby k účelům a rozsahu určenému v kolaudačním rozhodnutí ze dne 5. 5. 2009, mj. i k nepořádání koncertu skupiny Metallica dne 7. 5. 2012 na předmětné stavbě) a byl mu poskytnut prostor pro zjednání nápravy. Takovýto postup stavebního úřadu je zcela v souladu i s výše uvedenou judikaturou a nelze mu nic vytknout.

K námitce, že dosud neuplynula lhůta k nápravě, když kolaudační rozhodnutí je stále platné, soud uvádí, že lhůta stanovená „ode dne doručení výzvy po dobu platnosti kolaudačního rozhodnutí“ vymezuje bezpochyby počátek běhu lhůty a její trvání. Lhůta pak počíná běžet ihned po doručení výzvy a plyne až do konce platnosti kolaudačního rozhodnutí. Žalobce tak byl jednoznačně vyzván k užívání stavby v souladu s kolaudačním rozhodnutím, konkrétně k neuskutečnění koncertu skupiny Metallica, až do konce platnosti kolaudačního rozhodnutí. Takto stanovené časové rozpětí lhůty je dle názoru soudu zcela logické, neboť uvedení konkrétního data by bylo možno obejít například přesunutím koncertu na termín po stanoveném datu, čímž by byl smysl výzvy ke zjednání nápravy popřen.

Žalobce dále namítal, že zajistil dostatečné možnosti parkování pro návštěvníky akce. Soud předně konstatuje, že součástí správního spisu je záznam Úřadu městské části Praha 10, Odboru životního prostředí, dopravy a rozvoje ze dne 7. 5. 2012 obsahující zjištění o možnostech parkování během konání koncertu skupiny Metallica dne 7. 5. 2012, přičemž stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí tento záznam zmiňuje. V dané věci je však podstatné vymezení skutku v rozhodnutí správních orgánů. Skutek je popsán ve výrokové části rozhodnutí stavebního úřadu tak, že žalobce nezjednal nápravu zjištěnou během kontrolní prohlídky stavby ve lhůtě stanovené stavebním úřadem ve výzvě ze dne 21. 3. 2012, když umožnil dne 7. 5. 2012 pořádání hudební produkce, která by mohla zvýšit hlukovou zátěž v okolí. Tím, že hudební produkce byla i přes výzvu stavebního úřadu uskutečněna, došlo k naplnění skutkové podstaty správního deliktu dle § 180 odst. 2 stavebního zákona. Dostatečná či nedostatečná možnost parkování pro návštěvníky akce na tom nic nemění. Zároveň soud považuje otázku parkování u hudební produkce, která sama o sobě je akcí vyloučenou z užívání předmětné stavby, za podružnou.

Soud tak shrnuje, že skutek vymezený stavebním úřadem ve výrokové části rozhodnutí otázku zajištění parkování žalobcem neobsahuje, tato otázka ani nebyla při rozhodování o

správním deliktu relevantní. Zároveň z žalobou napadených rozhodnutí vyplývá, že pro rozhodování o správním deliktu žalobce bylo podstatné samotné uskutečnění hudební produkce, jejíž konání zřetelně vyplývá ze správního spisu, což žalobce ani nerozporoval. Námitky žalobce týkající se dostatečného zajištění parkování pro návštěvníky akce konané dne 7. 5. 2012 na předmětné stavbě proto nemohou jakkoli, natož definitivně, zasáhnout do právní sféry žalobce negativním způsobem.

Žalobce rovněž spatřoval nezákonnost rozhodnutí v nedostatku své pasivní legitimace, neboť koncert skupiny Metallica uspořádala společnost LIVE NATION, která má s žalobcem uzavřenou nájemní smlouvu. Dle ustanovení § 180 odst. 2 stavebního zákona se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako stavebník anebo vlastník stavby dopustí správního deliktu tím, že neodstraní závadu zjištěnou při kontrolní prohlídce stavby ve lhůtě stanovené ve výzvě stavebního úřadu podle § 134 odst. 2. Z tohoto ustanovení tedy jasně vyplývá, že se jej nemůže dopustit kdokoli, nýbrž jen stavebník nebo vlastník stavby, jímž je v nyní posuzovaném případě právě žalobce. Vzhledem k tomu i účastníkem správního řízení, ve kterém bylo rozhodováno o spáchání správního deliktu, mohl být jen žalobce.

Obdobně se k možnosti spáchání správního deliktu podle § 180 odst. 2 stavebního zákona vyjádřil i Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 25. 3. 2015, č.j. 8 As 126/2014-36, který uvedl, že „[41] *Subjektem deliktu podle § 180 odst. 2 stavebního zákona ve znění účinném v roce 2010 byl buď stavebník, nebo vlastník. Žalobce mohl být subjektem. [42] Stavební zákon nevyžaduje, aby k porušení povinnosti došlo úmyslně. [43] Objektem je v případě deliktu podle § 180 odst. 2 stavebního zákona veřejný zájem vyjádřený v § 132 až 134 stavebního zákona.*“. Za případný tak soud nepovažoval ani odkaz žalobce na starší rozhodnutí Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 11. 1997 sp. zn. 30 Ca 219/95, ve kterém se krajský soud zabýval uložením pokuty dle již neúčinného stavebního zákona z roku 1976.

Ve světle výše uvedeného nepovažoval tak soud námitku týkající se pasivní legitimace žalobce v řízení o správním deliktu za důvodnou. Nad rámec soud konstatuje, že žalobce otázku pasivní legitimace v řízení před správními orgány nerozporoval a součástí správního ani soudního spisu nejsou žádné listiny, které by osvědčovaly žalobcovo tvrzení o existenci nájemního vztahu třetí osoby ke stavbě.

Za vhodné považuje soud shodně s rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2015, č.j. 8 As 126/2014-36 konstatovat, že žalobce si musel být vědom toho, že konání hudebních produkcí je ze způsobu užívání stavby vyloučeno. Přesto je zřejmé, že byl naplánován a posléze uskutečněn podnikatelský záměr v podobě koncertů hudební skupiny Metallica dne 7. 5. 2012 na předmětné stavbě. Není pochyb o tom, že již s předstihem byla veřejnost seznámena s tím, že vlastník stavby hodlá stavbu v avizovaný den užívat uvedeným způsobem, který stavební úřad shledává nepovoleným a v rozporu s vydaným kolaudačním rozhodnutím. Za této situace nemohlo být pro žalobce překvapivým, že na základě těchto skutečností stavební úřad vydal dne 21. 3. 2012 výzvu ke zjednání nápravy, adresovanou žalobci jako vlastníkovu stavby. Tato výzva žalobce vyzývala k užívání uvedené stavby k účelu a rozsahu určenému v kolaudačním rozhodnutí ze dne 5. 5. 2009 ode dne doručení výzvy a dále po celou dobu platnosti uvedeného kolaudačního rozhodnutí. Ani tato skutečnost neodradila žalobce od užívání stavby v rozporu s kolaudačním rozhodnutím. Stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí vycházel z logické úvahy, že stavba, pokud je užívána v rozporu s kolaudačním rozhodnutím, vykazuje závadu, a proto zvolil při nedostatku jiné, podrobnější a

přesněji situaci vystihující právní úpravy postup podle zmíněného ustanovení § 180 odst. 2 stavebního zákona.

Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a judikaturou správních soudů, dále soud ve správním řízení neshledal ani procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadených rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení pod bodem II. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve věci samé úspěšný a úspěšnému žalovanému však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 22. března 2017

JUDr. Eva Pechová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková